

- ΜΕ. ἔασον· ἐν ἔμαυτῷ τι συννοούμενος,
 ὅπη τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ. 635
- ΟΡ. μή νυν· πέραινε τὴν δόκησιν, ἀλλ' ἐμοὺς
 λόγους ἀκούσας πρόσθε, βουλεύου τότε.
- ΜΕ. λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας. ἔστιν οὖ σιγὴ λόγου
 κρείστων γένοιτ' ἄν, ἔστι δ' οὖ σιγῆς λόγος.
- ΟΡ. λέγοιμ' ἄν ἤδη. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων 640
 ἐπίπροσθεν ἔστι καὶ σαφῆ μᾶλλον κλύειν.
 ἐμοὶ σὺ τῶν σῶν, Μενέλεως, μηδὲν δίδου,
 ἃ δ' ἔλαβες ἀπόδος πατρὸς ἐμοῦ λαβῶν πάρα.
 οὐ χρήματ' εἶπον· χρήματ', ἦν ψυχὴν ἐμὴν
 σῴσης, ἅπερ μοι φίλτατ' ἔστι τῶν ἐμῶν. 645
 ἀδικῶ· λαβεῖν χρή μ' ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ
 ἀδικόν τι παρὰ σοῦ· καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατὴρ
 ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ' ἤλθ' ὑπ' Ἴλιον,
 οὐκ ἔξαμαρτῶν αὐτός, ἀλλ' ἁμαρτίαν
 τῆς σῆς γυναικὸς ἀδικίαν τ' ἰώμενος. 650
 ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἐνὸς δοῦναί σε χρή.
 ἀπέδοτο δ', ὡς χρή τοῖς φίλοισι τοὺς φίλους,
 τὸ σῶμ' ἀληθῶς, σοὶ παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν,
 ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβοις ξυνάορον.
 ἀπότισον οὖν μοι ταῦτ' οὗτ' ἐκεῖ λαβῶν, 655
 μίαν πονήσας ἡμέραν ἡμῶν ὑπερ
 σωτήριος στάς, μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη.
 ἃ δ' Ἀύλις ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς δημοπόρου,
 ἐῷ σ' ἔχειν ταῦθ'· Ἐρμιόνην μὴ κτεῖνε σύ.
 δεῖ γὰρ σ' ἐμοῦ πράσσοντος ὡς πράσσω τὰ νῦν 660
 πλέον φέρεσθαι, καμὲ συγγνώμην ἔχειν.
 ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῷ τάλαιπῶρῳ πατρὶ
 καμῆς ἀδελφῆς, παρθένου μακρὸν χρόνον·
 θανῶν γὰρ οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρός.
 ἐρεῖς· ἀδύνατον. αὐτὸ τοῦτο· τοὺς φίλους 665
 ἐν τοῖς κακοῖς χρή τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν·

638. ἔστιν] ἔστι δ' libri.
 Porsonus, ἀπολάβης libri.

648. εἰς Ἴλιον B C

654. ἀπολάβοις]